

ת"פ 28254/04/14 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי ואח'... נגד ג ע, באמצעות הסניגוריה הציבורית, מ ע, באמצעות הסניגוריה הציבורית, ש ע, באמצעות הסניג ואח'...)

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28254-04-14 מדינת ישראל נ' ע(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת שירלי רנר

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד ראופה קאסם

נגד

הנאשמים

1. ג ע (עציר)

באמצעות הסניגוריה הציבורית

ע"י ב"כ עו"ד אוסמה חלבי

2. מ ע (עציר)

באמצעות הסניגוריה הציבורית

ע"י ב"כ עו"ד ריאד סועאד

3. ש ע (עציר)

באמצעות הסניגוריה הציבורית

ע"י ב"כ עו"ד אבו לבדה

4. מ ע

באמצעות הסניגוריה הציבורית

ע"י ב"כ עו"ד מנחם בלום

5. כ ע

באמצעות הסניגוריה הציבורית

ע"י ב"כ עו"ד מונעם תאבת

6. פ ע

ע"י ב"כ עו"ד מנחם בלום

גזר דין - נאשם 5

הנאשם 5 הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן לפיו ביצע שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק), שתי עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק ועבירה של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק.

כתב האישום המתוקן

1. כמפורט בכתב האישום הנאשמת 6 והנאשמים 1-4 הם אחים. הנאשם 5 הוא בנו של הנאשם 1. בין הנאשמת 6 ובעלה (להלן - המתלונן 1), התגלע סכסוך משפחתי. בעקבות הסכסוך התגוררו הנאשמת 6 והמתלונן 1 בנפרד כאשר

שני הילדים הגדולים של בני הזוג התגוררו עם הנאשמת 6 ושני הילדים הצעירים התגוררו עם המתלון 1.

2. על פי כתב האישום ביום 1.4.14 סמוך לשעה 01.00 נסע מתלון 1 ברכבו מכפר עקב לכיוון ענתא החדשה. יחד עם המתלון נסעו שני ילדיו הקטינים, ילידי 2002 ו-2005. כמו כן נסעו עימו אחיו (להלן מתלון 2), אשת האח ושתי בנותיהן הקטינות ילדות 2009 ו-2010.

כשהתקרב המתלון 1 עם רכבו למחסום קלנדיה והאט את מהירותו, עקף אותו רכב ובו הנאשמים 1-5 וחסם את הדרך. המתלון 1 עצר את רכבו והתיר את חגורת הבטיחות במטרה לצאת מהרכב ולברר במה מדובר. באותה עת הגיעו למקום עוד מספר כלי רכב ובהם נאשמת 6 ואחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה.

3. לעברו של המתלון 1 התקרבו נאשם 1 שבידו מוט ברזל, נאשם 2 שבידו חפץ הנחזה להיות אקדח, נאשם 3 שבידו אלה, נאשם 4 שהחזיק חפץ שנחזה להיות נשק ארוך, נאשם 5 שבידו אלה מברזל ואחרים שבידיהם אלות.

הנאשמים 1-5 ניגשו לדלת הרכב של המתלון 1, פתחו אותה, וניסו למשוך את מתלון 1 אל מחוץ לרכב תוך כדי שהם מכים אותו, מקללים אותו וגורמים לקריעת בגדיו.

נאשמת 6, בעודה יושבת באחד הרכבים, צפתה בנאשמים 1-5 והתוקפים ועודדה אותם בנוכחותה.

בין לבין, ניפצו הנאשמים 1-5 והתוקפים חלק משמשות הרכב באמצעות האלות בהם החזיקו, ותקפו שלא כדין את המתלונים.

4. משלא הצליחו הנאשמים להוציא את המתלון 1 מהרכב, הצמיד הנאשם 2 חפץ הנחזה לאקדח לראשו של מתלון 1.

בעוד המתלון 1 נאבק בנאשם 2, הצטרף הנאשם 1 וניסה לתקוף את המתלון באמצעות אלת ברזל בה הוא החזיק. בתגובה לכך הרים מתלון 1 את רגלו השמאלית כדי להגן על עצמו ואז חבט הנאשם 1 במתלון 1 בברכו וגרם לו לחבלה. עוד הכה הנאשם 4 את המתלון 1 באפו באמצעות חלקו האחורי של הנשק שהחזיק.

הנאשמים 1-5 המשיכו להכות את המתלון 1 בחוזקה על פניו, ידיו ורגליו באמצעות אלות וגרמו לו חבלות של ממש.

5. במקביל, ניסו נאשמים 1 ו-5 יחד עם התוקפים האחרים למשוך את ילדיו של המתלון 1 מהרכב אך מתלון 2 החזיק בהם ומשך אותם כך שלא הוצאו מהרכב. בתגובה היכו התוקפים את המתלון 2 באמצעות מוט ברזל וגרמו לו לחבלות ברגליו. כמו כן, הכה נאשם 1 את בנו של המתלון 1, יליד 2002, באמצעות מוט ברזל בו החזיק.

בחלופ נספר דקות הצליח מתלונן 1 להזיז את רכבו, לדחוף באמצעות הרכב את כלי הרכב שחסמו את דרכו ולהימלט מהמקום.

6. כתוצאה מאירועים אלו נגרמו למתלוננים חבלות והם נזקקו לטיפול רפואי. מתלונן 1 נזקק לתפר בברכו השמאלית ובגשר האף, למתלונן 2 נגרמו שפשופים ברגליים, ולבתו נגרם שפשוף עם חתך מעל גבתה השמאלית.

הנאשמים 4-1 ו-6

7. הנאשמים 4-1 הורשעו בגין האמור בשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק, שתי עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 33 + 335(א)(1) לחוק, שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק.

ביום 9.2.15 הוטל על הנאשם 1 עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם 2 הוטל עונש בן 15 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשמים 4-3 עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

8. נאשמת 6 הורשעה בשתי עבירות של סיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק בצרוף סעיף 31 לחוק ובשתי עבירות של סיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק בצרוף סעיף 31 לחוק.

ביום 22.4.15 הוטל עליה עונש של 300 שעות של"צ.

תסקיר

9. כעולה מהתסקיר הנאשם 5 הוא רווק בן 21 המתגורר יחד עם אחיו בבית הוריו. סיים 10 שנות לימוד והחל לעבוד ובמקביל להשלים בגרויות עובר למעצרו.

הוא נעדר עבר פלילי ועל פי התסקיר הוא נעדר קווים עברייניים, חש אחריות ומבטא חרטה עמוקה על מעורבותו בעבירות שיוחסו לו. על פי התסקיר בוצעו המעשים על רקע רצונו של הנאשם לציית לאביו, הנאשם 1, שהזעיק אותו מעבודתו כדי שיצטרף לתקיפה, והוא עשה כן ללא הפעלת שיקול דעת כאשר רצון האב נתפס כמרות יחידה מבלי שהעלה בדעתו אפשרות לסרב לו. המעצר, כעולה מהתסקיר, היה משמעותי והרתעתי ביותר עבורו.

בנסיבות ממליץ שירות המבחן להימנע מהשתת עונש של מאסר בפועל ולהסתפק בעונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות.

ראיות לעונש

10. כראיות לעונש הגיש הנאשם את תצהירו של המתלונן 1 שהוגש במסגרת הטעון לעונש בעניינו של אביו, הנאשם 1. לפי התצהיר לאחר סולחה שנערכה בינו לבין הנאשם 1 אין עוד יריבות או סכסוך ביניהם והוא מקווה שהאמור יקל ויעזור בעונשו ושיחזור למשפחתו ולחיינו בהקדם. עוד היפנה ב"כ הנאשם להסכם הסולחה שהוגש בעניינם של הנאשמים האחרים. כן העיד אביו של הנאשם 5, הנאשם 1, אשר סיפר כיצד עשה את הטעות והתקשר אליו בעת שהיה בעבודה כאשר כל האחריות לעניין זה מוטלת עליו.

טענות הצדדים

11. ב"כ המאשימה טען כי עניינו של הנאשם 5 דומה לעניינם של הנאשמים 2-4 והמתחם ההולם בעניינו הוא בין 12 ל-26 חודשי מאסר. לעניין זה היפנה ב"כ המאשימה לטעונים בעניינם של הנאשמים האחרים. לטענתו המשקל שיש ליתן לכך שהנאשם 5 פעל בהזמנת אביו הוא מוגבל שכן לא צמצם את נוכחותו באירוע כמו אחרים שהגיעו למקום אלא נטל חלק ממשי בתקיפה תוך שהוא אווז בידו אלת ברזל.

באשר למיקומו בתוך המתחם טען ב"כ המאשימה כי בשים לב להודאתו, להיעדר עבר פלילי, לבטויי החרטה בתסקיר ולמניע להגעה למקום, הסכסוך המשפחתי וההשפעה של אביו מוצדק למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

12. לטענת ב"כ הנאשם מצבו של הנאשם 5 קל בהרבה ממצבם של הנאשמים 2-4, לא רק בשל גילו בעת ביצוע העבירה, פחות מ-20, אלא הוא גם הורשע בפחות עבירות מהנאשמים האחרים (2 עבירות תקיפה לעומת 4). אמנם הורשע גם בפציעה בנסיבות מחמירות אך הרשעתו בעניין זה היא מכח ביצוע בצוותא. על כן לטענתו המתחם בעניינו של הנאשם 5 צריך להיות שונה מבעניינם של הנאשמים האחרים ולהתחיל מעבודות שירות. גם אם לא, קיימת לטענת ב"כ הנאשם הצדקה בנסיבות לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום לאור העובדה שהנאשם נגרר אחרי אביו, שמדובר במעידה חד-פעמית, ולאור הקושי הרב שחוזה עת שהה במעצר וכאשר כעולה מהתסקיר שליחתו למאסר עלולה לפגוע באפשרויות שיקומו.

לטענת ב"כ הנאשם מדובר באדם נורמטיבי שעד למעצרו עבד וכך גם עתה. כעולה מהתסקיר מגלה היום תובנה ביקורתית כלפי התנהלות המשפחה לגבי האירועים נשוא כתב האישום. עוד היפנה ב"כ הנאשם להסכם הסולחה בין המשפחות ולכך שהנאשמת 6 חזרה להתגורר עם בעלה המתלונן 1. לטענתו יש ליתן משקל לכך שמשפחת המתלונן מבקשת שלא למצות את הדין ולהקל. ב"כ הנאשם גם היפנה לכך שלא הוגשו כתבי אישום כנגד מעורבים נוספים באירוע.

הכרעה

13. על גזר הדין להינתן בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בסעיף 40ב לחוק בין "חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

בקביעת מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע

העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.. (ר' סעיף 40ג(א) לחוק).

14. כפי שצוין במסגרת גזר הדין שניתן ביום 9.2.15 בעניינם של הנאשמים 1-4, בענייננו מדובר בפגיעה בערך של שלמות החיים והגוף. מדובר בתקיפה שבוצעה בחבורה. עם זאת, הנזקים שנגרמו כתוצאה מהפגיעה אינם על הרף הגבוה. מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית.

במסגרת גזר הדין האמור גם נערך דיון במדיניות הענישה הנהוגה לאור הפסיקה אליה היפנו הצדדים ולא ראיתי מקום לחזור על כך בשנית. כפי שנאמר שם עיון בפסיקה מלמד כי תיק, תיק ונסיבותיו והשיקולים שבעטיים נפסק עונש כזה או אחר.

15. בנסיבות המקרה הנוכחי מדובר באירוע חמור של תקיפה אלימה בחבורה. הרקע למעשים הוא סכסוך משפחתי בין הנאשמת 6 - דודתו של הנאשם 5 לבין המתלונן 1, בעלה. מדובר באירוע מתוכנן כעולה מנסיבות ביצועו (שעת לילה, הצטיידות בכלי תקיפה, חסימת דרכו של הרכב, מספר הנוכחים ואופן הגעתם למקום), מדברי הנאשם 1 בדיון ומהתסקיר. לאור הכלים בהם עשו הנאשמים שימוש ואופי התקיפה, היא עשויה הייתה להסתכם בתוצאות חמורות בהרבה מאלו שנגרמו בפועל. יוזכר כי האירוע הסתיים כפי שהסתיים לאחר שהמתלונן הצליח להימלט עם רכבו.

בצד האמור יש ליתן משקל לכך שהנאשם, הגם שנטל חלק פעיל בתקיפה, לא יזם אותה ולא תכנן אותה אלא נגרר אליה על ידי אביו, לו חש חובה לציית.

16. ככל הנוגע לנאשם 1 קבעתי מתחם ענישה הולם הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר. בכל הנוגע לנאשמים 2-4 קבעתי כי מתחם ענישה ההולם בעניינם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר.

מעבר לנסיבות כפי שפורטו לעיל יצוין כי מספר העבירות שיוחסו לנאשם 5 הוא קטן משל יתר הנאשמים, וכי כעולה מסעיף 15 לכתב האישום המתוקן לא מיוחסת לו תקיפת הקטינים.

בשוקלי את כל האמור אני סבורה כי מתחם הענישה ההולם בענייניו של הנאשם 5 נע בין 9 ל-26 חודשי מאסר.

17. ב"כ הנאשם העלה טענה בדבר אכיפה בררנית ככל הנוגע לאחרים שהשתתפו באירוע ולא הוגשו כתבי אישום כנגדם. מדובר בטענה שהועלתה בשלבים מוקדמים יותר של התיק ובתגובת המאשימה נטען כי החומר הראיתי בעניינם היה אחר ולא הספיק לשם הגשת כתב אישום. ב"כ הנאשם הסכים לכך שטענה זו תישקל לאחר שמיעת הראיות ואולם לאור ההסדר אליו הגיעו הצדדים לא נשמעו הראיות. בנסיבות אלו, ובהיעדר כל תשתית ראיתית, אין מקום ליתן משקל לטענה זו של ב"כ הנאשם.

18. אשר לעונש ההולם.

הנאשם הוא צעיר נעדר עבר פלילי והיה בן פחות מ-20 בעת ביצוע המיוחס לו. מדובר באירוע שאירע בחבורה, בה נטלו חלק אביו ודודיו המבוגרים ממנו בהרבה. הגם שמדובר באירוע חמור, הוא התרחש כאמור לרקע סכסוך קונקרטי אשר בינתיים הסתיים בסולחה בין המשפחות, כך שהסיכוי להישנותו נמוך. הנפגע העיקרי באירוע, המתלונן 1, ביקש להקל בענישה.

כעולה מהתסקיר הנאשם חש אחריות ומבטא חרטה עמוקה על מעורבותו באירוע, ומגלה לנוכח האמור חשיבה ביקורתית כלפי משפחתו. המעצר כעולה מהתסקיר היה משמעותי והרתעתי ביותר עבורו. הנאשם גם הודה ונטל אחריות על מעשיו.

הנאשם שהה במעצר של ממש כחודש, לאחר מכן כחצי שנה במעצר בית מלא וגם עתה מוגבל בתנאים אך יכול לצאת לעבודה.

בנסיבות סבורה אני כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם ואני גוזרת עליו איפוא את העונשים הבאים:

א. עונש של מאסר בפועל בן 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 1.9.14 עד יום 2.10.14.

ב. עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים כשהתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 7.10.15.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס. טלפונים: 08-9787336 ; 08-9787377

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ה, 07 ספטמבר 2015, במעמד הנוכחים.